

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Eu sunt, fiilor, Eu, și cetele de sfinți cu care Mă port, și-Mi fac intrarea în cartea Mea cea de azi și găsesc veghe la intrare și Mă scriu cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani la masă cu voi, în cetatea venirii Mele cuvânt pe pământ, cu voi, cu care-Mi port venirea în vremea Mea cu voi, fiilor.

Pace vouă, o, pace vouă pentru ca să puteți pentru Mine ori de câte ori caut sprijin de la voi, iar azi petrec lângă voi cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani și lucrez cu ei la facerea voastră, iar mâine lucrăm pentru țară, o, că e de vegheat și e tot de vegheat cu post și cu rugăciune pentru România noastră, pentru încurcătura care se tot descoperă zi după zi și se revoltă cei ce au lucrat pe ascuns slăbirea țării prin lăcomia lor după bani și după plăcerile vieții păcătoase, o, și trebuie puterile cerești să stea peste tot de sprijin și de veghe, iar voi să stăruiti din cetate spre cer ca să biruim hoția și desfrâul cu care s-a lovit din plin cu nepăsare pentru țară, și e greu de tot acum să doborâm cu una cu două vrăjmașii de la mijloc, o, și de aceea voi sta cuvântând peste țară, fiilor, iar nădejdea va fi să crească, și aduceți-vă aminte de biruința Mea pentru voi și pentru lucrarea cuvântului Meu, care era gata gata să cadă sub vrăjmași cu tot cu voi acum treizeci și cinci de ani, și când îngerul Meu a lovit din plin și a doborât mersul vrăjmașului și v-am salvat pe voi și mersul Meu prin voi peste pământ, o, și așa va fi și acum, că totul este cu puțință la Dumnezeu, numai să stăruim către Tatăl cu împliniri și cu viață sfântă ca să vină din cer biruința, o, fiilor.

Și acum hai să așezăm masă de cuvânt cu ucenicii Mei cei de atunci la masă pentru bucuria lor, pentru dorul celor din cer, care tot timpul se strâng la cuvântul Meu de peste voi și iau mângâiere și alin, căci și ei așteaptă biruința asupra vrăjmașului Meu antichrist și a capilor lui și a întinericului cel gros de la necredința celor de pe pământ, o, că nu mai are nimeni, nimeni nevoie de Dumnezeu pe pământ, nu vrea nimeni cu Dumnezeu, ci numai cu hoția și desfrâul ca și acum două mii de ani, când așa lucrau și cei de atunci mai-mari peste oameni, și s-au lepădat ei de Dumnezeu dându-Mă de la ei cu moarte pe cruce, și dintre toți cei de atunci Eu Mi-am ales atunci ucenicii cei doisprezece și au stat ei în preajma Mea trei ani și jumătate, o, și M-am aplecat mult ca să-i pot ține aproape, căci și ei trăgeau în părți după cum le era obiceiul, dar am lucrat semne mari ca să le ajut credința, o, și nu aveam mângâiere de pe nicăieri de pe pământ, fiilor, iar când mângâierea lipsește e slabă de tot puterea pentru lucrul care trebuie să se îplinească, iar Eu lucram îndurerat și fără mângâiere, și numai pentru că îi aveam pe ei dați Mie de Tatăl, numai cu atâta Mă mângâiam din când în când, când îi aveam aproape strânși lângă Mine ca să le lucrez facerea cea de la Dumnezeu și să Mă sprijin apoi pe ei cu lucrarea cu care Mă trimisese Tatăl pe pământ.

Eram trist și-Mi ascundeam durerea tristeții, iar înaintea lor păream puternic, dar Eu plângeam pentru răcoare de suflet și Mă ascundeam să plâng și să-Mi vadă doar Tatăl durerea și suspinul, căci ei nu Mă mângâiau, dar Eu stăruiam mereu cu povață tare peste ei, cu ocrotire pentru ei, o, și le era greu și căutau să fie liberi și întru ale lor îndeletniciri, cu care ei se mângâiau. Au trecut apoi peste ei încercările Mele grele, după ce mai-marii templului Mi-au pus gând rău ca să Mă piardă și M-au dat apoi crucii, și ucenicii Mei s-au temut și s-au pitit, iar Eu n-am avut mângâiere, fiilor, și am plâns singur. O, a venit apoi minunea învierii Mele, iar ei tot înspăimântați erau și nu-și găseau pacea, și M-am dus în mijlocul lor și le-am spus: „*Pace vouă!*” și M-au văzut ei înviat dintre morți și întors la ei, precum le-am făgăduit.

O, n-ar fi ajuns pentru ei arătarea Mea în mijlocul lor înviat, și le-am spus la întâlnirea Mea cu ei: *«Nu vă depărtați de Ierusalim până veți fi îmbrăcați cu putere de sus»*.

O, fiilor, o, fiilor, fiți înțelepți și stați sub harul cuvântului Meu de peste voi, că vă împart cuvinte mari. A urmat apoi împlinirea făgăduinței Mele făcute lor și a venit mângâierea Duhului Sfânt la ei ca să le dea ea putere pentru Dumnezeu și i-a îmbrăcat cu puterea cea de sus, cu care Eu lucram semne și minuni înaintea lor, și apoi înaintea necredincioșilor, de care nu s-a lipit puterea de sus care să-i facă să creadă și ei, iar ucenicii Mei au crezut prin îmbrăcarea lor cu puterea venită din cer și au lucrat ei semne și minuni în numele Meu și au rămas apoi ai Mei și n-au mai părăsit calea și crucea și propovăduirea Evangheliei la toate neamurile pământului, precum le-am spus să lucreze ei după suirea Mea la Tatăl.

O, fiilor, n-am putut să-i las să fie pedepsiți prin căderea lor de lângă Mine, chiar dacă ei n-au dat să-Mi fie mângâiere. O, n-am putut să-i las deoparte căci Mi-au fost martori mari, iar Eu le-am dăruit veșmânt de sus și a rămas pe ei acest veșmânt și i-a ținut ai Mei pe ei și am împlinit până la margini vestirea Mea prin ei și au crezut prin ei doar cei cărora le-a fost dat de la Tatăl să creadă, așa cum și azi se întâmplă cu lumea cea de azi, căzută până peste cap în mreaja desfrâului ieșit din iad pe pământ, și care-i doboară pe toți, o, și nu mai este jale mai mare ca a Mea, fiilor, și vă spun vouă jalea Mea și Mă mângâi că vă am și că vă spun durerea Mea cea de la om.

Fiilor, fiilor, aveți grijă de voi, de credința voastră până la sfârșit, iar pentru ca să vă păstrați așa, voi să nu așteptați să înțeleagă lumea cea stricată sau cea vopsită cu nume de lume creștină, căci nici acum două mii de ani nu a fost altfel, dar Eu M-am scris cu împărăția Mea pe pământ și am mers cu ea odată cu împărăția lumii fără Dumnezeu peste viața ei. O, cum M-aș fi putut bucura Eu să se fi ridicat Caiafa să Mă vestească oamenilor, după ce atâta viață în desfrâu a petrecut în Ierusalim?

Cum M-aș bucura astăzi să Mă mărturisească cei cu ceafa lor lată și cu burțile groase și cu pungile doldora de bani pe urma turmei bisericii, o, cum aș putea să Mă bucur ca să-Mi vestească ei cuvântul Meu cel de azi, când atâta vreme au stat ascunși sub păcatul necredinței, care nu se iartă, și M-au ascuns și pe Mine și au împărțit necredința peste tot ca și cei de acum două mii de ani, pe care lumea îi știa slujitori la altar spunând ei la toți să nu creadă în Nazarinean?

O, fiilor, Eu, Domnul, lucrez tainic ca și atunci când am venit cu împărăția Mea și am lăsat-o pe pământ peste cei credincioși atunci și acum, care Mă au de Dumnezeu al lor. Lucrez odată cu împărăția lui antichrist, dar lucrez și Îmi aleg dintre oameni pe cei care merită să Mă cunoască și să Mă caute și să Mă împartă, așa cum ucenicii Mei cei doisprezece și-au ridicat la rândul lor alți ucenici și aveam prin aceștia împărăție pe pământ. Acum însă este altfel, căci taina Mea e mare, fiilor, și se împarte mult și fuguța și trag spre ea cei plăcuți lui Dumnezeu și voi rămâne cu ei, căci lumea intră la sortat și a și intrat și uitați-vă peste pământ ca să înțelegeți vremea și Scriptura acestei vremi.

Așadar, credința voastră trebuie ocrotită de clătinări și păzită de nerăbdare cu Dumnezeu, fiilor, căci Eu, Domnul, nu pot pune petec nou la haină veche și nici vinul nou în cei care nu sunt oameni, ci numai se fac că sunt, o, că iată-i pe cei ce se numesc creștini, căci nu se mai cunosc aceștia dintre fiii oamenilor și nu mai are Domnul ce să-Și aleagă dintre oameni!

O, nu mai sunt creștini pe pământ, nu mai sunt, căci nu se mai trăiește viață de creștin după rânduiala cea din străbuni a bisericii lui Hristos. Nu mai este post pentru zilele scrise să fie de post, și nici port sfânt și nici obiceiuri sfinte în trăirea celor ce se cred creștini, și iată de ce am spus Eu vouă că voi judeca lumea cu voi, cu viața pe care v-am dat-o Eu s-o trăiți voi pentru adevărul Meu, fiilor!

O, cât s-au mângâiat în ziua aceasta ucenicii Mei aici cu voi, o, cât, măi fiilor! Cât dor li se stinge sfinților Mei când stau cu ei la masă cu voi, fiilor! Le dau acum ucenicilor Mei, le dau bucuria și mângâierea să vă dea și ei câteva cuvinte, și iată-i cu voi în sfat acum pe ei!

— *Cu Tine la ei și cu ei și cu noi acum, cu mângâierea aceasta ne stingem dorul, noi, cei din cer, o, și ne doare în cer, ne doare, Doamne, că nu Ți-am fost mângâiere în multa Ta durere de atunci, și pe care Ți-o ascundeai, iar pe noi ne întăreai cu cuvinte de facere ca să Te bucuri apoi de la noi.*

Ai răas singur când Te-ai rugat mai înainte de cruce, căci pe noi ne-a biruit somn greu și n-am știut cât ai plâns atunci. Lucrai să ne dai facere de sus, iar noi nu-Ți împărtășeam gândurile și stările, darămite iubirea cea pentru Tine, când noi aveam ale noastre să le purtăm. O, ai plecat la Tatăl nemângâiat, Doamne, și în clipa aceea ne-a durut pentru Tine, ne-a durut că nu Te-am mângâiat, că nu Ți-am fost mângâiere în dureri.

Vă povățuim pe voi, ucenicii cei de azi: Nu uitați îndatoririle cele pentru viața voastră cu Domnul și a Domnului cu voi, căci voi aveți atâta părtășie împreună cu El, o, frați iubiți! Vă îndemnăm plini de căință, dați Domnului mângâieri, dați-I și pentru vremea când noi nu l-am dat, și veți avea plată dulce, iubiților! Învățați lucrarea și duhul mângâierii ca să fiți îmbrăcați cu putere de sus, și să nu fiți goi de acest veșmânt slăvit, o, că nu mai are Domnul loc pe pământ pentru El ca să nu fie strâmtorat de cele ale omului. Așadar, fiți vrednici de mila pe care Domnul v-a arătat-o și v-o arată vouă și nu uitați să-I arătați Lui că iubiți, că prețuiți viața cu El, o, și va fi Domnul mângâiat de la voi și vă va da înapoi împătrit, așa cum El a făgăduit pentru cei ce Îl iubesc pe El. Amin.

— Acum Eu, Domnul, pun pana jos și vă împart pace, fiilor! Nu uitați de împlinirea cuvântului Meu, nu uitați de această mângâiere, pe care o aștept clipă de clipă de la voi, cei care învățați de la Mine iubirea.

Pace vouă, pace, fiilor, iar mâine dimineață deschideți-Mi iar, deschideți Domnului iarăși, o, fiilor! Amin, amin, amin.

29-06/12-07-2025